

([Време](#) , 18.7.2013)

Десети јул, ветровит летњи дан. Након протеста научника који се окончао као још једна од прошломесечних политичких епизода у нашем јавном животу, надлежни за науку на републичком нивоу и Синдикат научника заједно полажу цвеће испред споменика Николи Тесли у Булевару краља Александра у Београду. Споменик, смештен пред улазом Електротехничког факултета, рад Франа Кршинића, копија рада заправо који је постављен код Нијагариних водопада, ћутке посматра своју скицу, не обазире се на локалне прилике.

Истог дана Теслина комеморација траје широм Србије, а заправо се на научним трибинама, камповима и сличним иницијативама обележава национални Дан науке, који се по одлуци Владе из 2010. у Србији слави на рођендан Николе Тесле. У међувремену, све новине постављају питања: Зашто нема централне државне манифестације? Зашто се рођендан Николе Тесле обележава тако скромно? И још – због чега Тесли придају више значаја у Загребу и Њујорку него у Београду?

На ова се питања сваке године одговара исто, али с оправдавајућим тоном – надлежно Министарство просвете, науке и технолошког развоја, суочено са другим, драматичнијим питањима од једног рођендана, и то 157. по реду, копрца се некако пред новинарима, на брзину објављује некакав програм Дана науке у 11 ујутру, док је ова манифестација већ у току, покушава да непристојно дугој листи неуспеха не дода још један, очекујући разумевање за опште стање и немаштину, такође општу. И сви само чекају да празник осмишљен у Теслину част прође, како би се тензије спустиле бар до следећег повода. Друго је што се он обележава тако како се обележава, јадно, као и много штошта друго што смо наумили, али не умемо. Но, питање је зашто је за Дан науке изабран баш Теслин рођендан?

Тесла и Пупин

Пише: Слободан Бубњевић
петак, 19 јул 2013 19:55

